

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผลการวิจัย
8. อภิปรายผลการวิจัย
9. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัย สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา

3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน

4. เพื่อหาแนวทางยกระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัย สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพ และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

2. สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีความแตกต่างกัน

3. สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีความแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2559

จำนวน 243 คน ซึ่งจำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน 12 คน ครูผู้สอน 153 คน และกรรมการสถานศึกษา 78 คน จาก 6 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 140 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 12 คน ครูผู้สอนจำนวน 74 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 54 คน จาก 6 โรงเรียน การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นแบบไม่ใช้สัดส่วน (Non-proportional Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีการศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประมวลสร้างเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเพศ สถานภาพการดำรงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน 17 งาน ตามขอบข่ายภาระงานบริหารราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 28 - 121) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้แก่ การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับโรงเรียนและองค์กรอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของโรงเรียน การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และโรงเรียนการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามตามมาตราประเมินค่า (Likert's 5 Rating scale) มีลักษณะให้แสดงความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง ระหว่าง .437-.915 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .990

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ออกหนังสือไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
2. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พร้อมด้วยแบบสอบถามถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการในช่วงเดือนมีนาคม ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2559 และผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนครบทั้ง 6 โรงเรียน ภายใน 30 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยคำนวณค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามเพศ และสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยหาใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) เมื่อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

6. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) เมื่อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

7. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) เมื่อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

8. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ชนิด Independent Samples

9. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ชนิด Independent Samples

10. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ชนิด Independent Samples

11. การวิเคราะห์หาแนวทางยกระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษา ระดับสภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร พบว่า

1.1 สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านการวางแผนด้านวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากในระดับ

มาก 12 ด้าน และระดับปานกลาง 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการวางแผนด้านวิชาการ

1.3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ การวางแผนด้านวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน สรุปผลได้ ดังนี้

2.1 สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคณะกรรมการสถานศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอนและผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหาร และครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนา และส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหารกับครูผู้สอนและผู้บริหารกับ คณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ด้านที่เหลือคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษาที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกันและรายด้านเกือบทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 โดยครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษาที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนา หลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการคัดเลือกหนังสือเพื่อใช้ในสถานศึกษา การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการ ในโรงเรียนที่มีเพศต่างกัน

3.1 สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการ สถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน

3.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน และกรรมการ สถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี

เพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยเพศหญิง มีความคิดเห็นมากกว่าเพศชาย ส่วนด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน

3.3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร สามารถแยกอภิปรายผล ดังนี้

1.1 สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านการวางแผนด้านวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะทุกโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการวางแผนงานวิชาการเป็นอย่างดี เนื่องจากมีการดำเนินการตามหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรแกนกลาง ผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ในส่วนของด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน อาจสืบเนื่องจากโรงเรียนที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครเป็นโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้กับนักเรียนที่มีฐานะยากจนเข้ามาเรียนได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลาว่าต้องเข้าเรียนในระหว่างต้นปีการศึกษา ทำให้ต้องมีการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ในส่วนของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษามีสภาพอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากทุกโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีความพยายามที่จะพัฒนาและได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานต้นสังกัดให้ไป

ศึกษาคูณานโรงเรียนที่มีมาตรฐานในเรื่องของงานประกันคุณภาพภายในหน่วยงานต้นสังกัดก็มานิเทศกำกับติดตามอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่า “สภาพปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก” ซึ่งผลสรุปที่ได้สอดคล้องกับ จำลอง โคตรพัฒน์ (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 26 คน และครูผู้สอน จำนวน 171 คน รวมทั้งหมด จำนวน 197 คน พบว่า

1) สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการวางแผนงานวิชาการ และด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ซึ่งแต่ละด้านน่าจะมีปัญหาดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการวางแผนงานวิชาการ และด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยอภิปรายในภาพรวมสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา คณะครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบ และขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่ตระหนักในหน้าที่ของตนเองตามคำสั่งที่รองรับในการทำงาน ครูผู้มีส่วนที่รับผิดชอบการพัฒนากระบวนคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนไปเข้ารับการอบรมแล้วถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการอบรมมาไม่ชัดเจนเพราะเนื้อหาและหลักการของระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนต้องอาศัยประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการวางแผนงานวิชาการจะเห็นว่าแต่ละโรงเรียนจัดทำแผนงานด้านวิชาการได้เป็นอย่างดีแต่คณะครูไม่ปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้เนื่องจากครูมีภาระงานด้านการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมอื่นๆที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐบาลและด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนจะเห็นว่าโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีนโยบายรับ

นักเรียนที่มีฐานะยากจนเข้ามาเรียนโดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลาว่าจะต้องเข้าเรียนในระหว่างต้นปีการศึกษาทำให้ต้องมีการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนอยู่ตลอดเวลาไม่เป็นระบบ ทั้งนี้อาจเนื่องจากโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครเป็นโรงเรียนที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ปัญหาการบริหารจัดการโดยหน่วยงานจากส่วนกลางยังมีข้อจำกัดด้านบุคลากรซึ่งจะต้องมีการพัฒนา ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายในการสนับสนุนการศึกษาท้องถิ่น คุณภาพและมาตรฐานโรงเรียนของท้องถิ่นยังไม่ทัดเทียมกัน และ อปท.ยังมีทรัพยากรที่ไม่ทัดเทียมกัน การบริหารจัดการศึกษาของท้องถิ่นยังขาดความพร้อม ความสามารถในการบริหารจัดการศึกษาของท้องถิ่นยังไม่ทัดเทียมกัน ความไม่ต่อเนื่องในการสนับสนุนการศึกษาของท้องถิ่น อัตรากำลังครูซึ่งส่วนกลางไม่สามารถเพิ่มให้ได้และ การใช้งบประมาณท้องถิ่นสนับสนุนโรงเรียนแตกต่างกันอันเนื่องมาจากการเห็นความสำคัญของการศึกษาและข้อจำกัดของท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน ทำให้ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่า “ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง” ผลสรุปที่ได้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาและโรงเรียนระดับประถมศึกษาเนื่องจากพบว่าผลงานวิจัยพบแต่ระดับระดับปานกลางและระดับน้อย แต่ไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ แอน สุชะจิระ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหการบริหารวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูวิชาการระดับปฐมวัย จำนวน 156 คน ผลวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมพบว่าปัญหาอยู่ในระดับมาก

1.3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ การวางแผนด้านวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “สภาพ ปัญหา และประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา อยู่ใน

ระดับมาก” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนสามารถวางแผนงานด้านวิชาการโดยการรวบรวม ข้อมูลและกำกับดูแลนิเทศและติดตามเกี่ยวกับงานวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผล การเรียน การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อและ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้การวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาและการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการบริหารจัดการ การศึกษาได้บรรลุตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 จึงทำให้ประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการใน 3 ด้านที่นำเสนอมาจึงอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพรณี พิลาธรรมย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาตามความเห็น ของผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก

2. การเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาที่ มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน สามารถแยกย่อยได้ ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และ คณะกรรมการสถานศึกษาที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน โดยรวมและราย ด้านทุกด้านมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคณะกรรมการ สถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอนและผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่า ครูผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนและ ผู้บริหารโรงเรียนกับคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ด้านที่ เหลือคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ มากกว่าครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหารโรงเรียน

และครูผู้สอน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการสถานศึกษา ได้แก่ ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปลดเกษียณและมีประสบการณ์ในการบริหารมานานจึงมองว่าในปัจจุบันการดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวถ้าเทียบกับสมัยที่ตนเองรับราชการอยู่ถือว่ามากกว่าเดิม จึงมองว่ามีสภาพการบริหารงานมากกว่ากลุ่มอื่นๆ คือ ผู้บริหารโรงเรียนในปัจจุบันและครูผู้สอนที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน ซึ่งในส่วนของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปัจจุบันมองเห็นว่าในยุคนี้เป็นยุคที่มีการแข่งขันเรื่องคุณภาพงานวิชาการ สิ่งปฏิบัติยังไม่เพียงพอในสภาพการปัจจุบัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษบา ศรีสร้อย (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 166 คน และครูผู้สอน จำนวน 274 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 3 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 การเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษาที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกันและรายด้านเกือบทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน และเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะงานวิชาการเป็นงานที่บริหารจัดการได้ค่อนข้างยาก เพราะต้องใช้หลักการ ความชำนาญและความตั้งใจในการทำงาน รวมถึงต้องมีความรู้ต่างๆ เช่น เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จึงทำให้บุคลากรต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษารับรู้และเข้าใจในปัญหาเรื่องดังกล่าวได้ดีจึงทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากในเรื่องการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ ครูผู้สอนอาจมีปัญหาด้านการปฏิบัติที่ไม่ตรงระเบียบและแนวปฏิบัติที่โรงเรียนกำหนดไว้ แต่ผู้บริหารเป็นผู้มี

ประสบการณ์เกี่ยวกับระเบียบและแนวปฏิบัติจึงมีปัญหาน้อยกว่าครูผู้สอน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีความแตกต่างกัน” แต่ผลสรุปที่ได้สอดคล้องกับ บุษบา ศรีสร้อย (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารงานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3 ได้สรุปว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของการบริหารงานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3 ไม่แตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษาที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการคัดเลือกหนังสือเพื่อใช้ในสถานศึกษา การพัฒนา และใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน การที่ครูผู้สอนมองประสิทธิผลการบริหารวิชาการโดยรวมและในด้านต่างๆ ต่ำกว่าผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานอาจเป็นเพราะในงานวิชาการทั้ง 17 งาน ครูผู้สอนจะเป็นฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องมากกว่าผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาจึงมองเห็นจุดอ่อนถึงงานต่างๆว่ามีจุดใดบ้างไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา

ในโรงเรียนสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีความแตกต่างกัน” ซึ่งผลสรุปนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อภิเชก เผ่าภูไทย (2551, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1 - 2 และ 1 - 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร สรุปได้ว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอน และ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1 - 2 และ 1 - 3 โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเปรียบเทียบระดับสภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการ สถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน สามารถอภิปรายแยกย่อยได้ ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบระดับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีทรัพยากรอย่างเพียงพอในการบริหารจัดการศึกษา จึงส่งผลให้ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ทั้งเพศชายเพศหญิง จึงมีความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และ คณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน ในโรงเรียนสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร มีความแตกต่างกัน” การที่ผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้มีการดำเนินงานในด้านต่างๆ อย่างชัดเจนจนเป็นที่ประจักษ์ให้แก่บุคลากรทั่วไป งานวิจัย ครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ หนองคำ (2551, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัย เรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู จำแนกตามตำแหน่ง เพศ และประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครู โรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 5 กำหนดขนาดกลุ่ม

ตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป Krejcie & Morgan ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นไม่เป็นสัดส่วน (Disproportionate stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 304 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 152 คน และครูวิชาการ จำนวน 152 คน ข้าราชการครูที่มีเพศและประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าเพศชาย ส่วนด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเพศหญิงมีความละเอียดอ่อนในการมองสิ่งต่างๆ รอบตัว และอาจมีขีดจำกัดทางเพศในการดำเนินงาน เช่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ตลอดจนงานการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจึงทำให้คิดว่ามีปัญหามากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีความแตกต่างกัน” ซึ่งผลสรุปนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุลัดดาวัลย์ อัฐนาค และอัครฤทธิ์ อุทัยรัตน์ (2555, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำแนกตามเพศ ตำแหน่งของครูผู้สอนและวุฒิการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่เพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

3.3 การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “สภาพ ปัญหา และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ งานวิชาการเป็นงานสำคัญที่สุดของโรงเรียน ครูทุกคนต้องให้ความเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานวิชาการโดยเฉพาะ ถ้ามองในมุมมองที่ดีก็คือการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการบริหารงานที่ดีมีประสิทธิภาพจึงส่งผลให้บุคลากรในโรงเรียนไม่ที่จะเป็นผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี ธรรมทัตตานนท์ (2557, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 108 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่าย ที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ครูที่มีเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่าย ที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

4. แนวทางการยกระดับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีดังนี้

4.1 ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

คือ ครูผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องมีการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร สาระแกนกลาง เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมและท้องถิ่น เพื่อมาจัดทำสาระหลักสูตรท้องถิ่นให้สมบูรณ์และจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษา ในการจัดทำรายวิชาเพิ่มเติม จัดทำคำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

4.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ คือ ครูผู้สอน ต้องจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียน การสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

4.3 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ คือ ครูผู้สอนต้องศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระ กำหนดนโยบายและแนวทางการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการทำงานของนักเรียน ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา พัฒนาครูและนักเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นสำคัญในการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นสำคัญในการเรียนรู้ที่ซับซ้อนขึ้นทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด การจัดการ การหาเหตุผลในการตอบปัญหา การผสมผสานความรู้แบบสหวิทยาการ และการเรียนรู้ในปัญหาที่ตนสนใจ รวบรวม และเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

4.4 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ คือ สถานศึกษาต้องส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างประสบการณ์ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จัดระบบแหล่งการ

เรียนรู้ภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น พัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ จัดให้มีห้องสมุดหมวดวิชา ห้องสมุดเคลื่อนที่ มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องมัลติมีเดียห้องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ศูนย์วิทยบริการ Resource Center เป็นต้น

4.5 การนิเทศการศึกษา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ คือ สถานศึกษาต้องจัดอบรมหรือให้การนิเทศด้วยการสอนแก่ครูอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานในสถานศึกษา สร้างความตระหนักให้แก่ครูและผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจ กระบวนการนิเทศภายในว่าเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันที่ใช้เหตุผลการนิเทศเป็นการพัฒนาปรับปรุงวิธีการทำงานของแต่ละบุคคลให้มีคุณภาพ การนิเทศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าได้ปฏิบัติถูกต้อง ก้าวหน้าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและตัวครูเอง

4.6 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ คือ สถานศึกษาต้องจัดให้ความรู้และเทคนิคทักษะทางวิชาการในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ จัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ข้อมูล ข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ และร่วมพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้ง หาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างชุมชน

4.7 ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ คือ สถานศึกษาต้องมีการประสานความร่วมมือโดยการวิจัยจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ระดมทรัพยากรการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยากรของชุมชนและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น ให้บริการด้านวิชาการที่สามารถเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับแหล่งวิชาการในอื่นๆ จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับศิษย์เก่า การประชุมผู้ปกครองนักเรียน

4.8 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ คือ ต้องจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษากับสถาบันอื่นอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาบันประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

4.9 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีแนวทางการพัฒนาดังนี้ คือ ครูผู้สอนต้องจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนา งานด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีการร่วมกันกำหนดนโยบาย วางแผนในเรื่อง การจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งให้มีการ จัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการ ชมรมวิชาการเพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา พัฒนา บุคลากรในสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการ ชมรมวิชาการเพื่อเป็นแหล่งการ เรียนรู้ของสถานศึกษา พัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาโดยมุ่งเน้น การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ให้ข้อเท็จจริง เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้น โดยเฉพาะหาแหล่งสื่อที่เสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาและชุมชน นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดหา ผลิต ใช้และพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำเอาผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับ มาก แต่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (3.87) คือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ บุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบคลุม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันที่จัดการศึกษา ควรมีการ พัฒนาให้มีการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น เพื่อการพัฒนาส่งเสริมให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มากขึ้น

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีปัญหาในการ บริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงควรมีการพัฒนา งาน แก้ไข ปรับปรุงการปฏิบัติงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้น เพื่อช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานให้น้อยลง

1.3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก แต่ยังพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.81 คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงควรมีการพัฒนางาน แก้ไข ปรับปรุงการปฏิบัติงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้น

1.4 การเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษาที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน โดยรวม ไม่มีความแตกต่างกันและรายด้านเกือบทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการ จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าแต่ละโรงเรียนมีระดับปัญหาไม่ แตกต่างกัน จึงควรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีการประชุมเครือข่ายงานวิชาการเพื่อรับทราบปัญหา ร่วมกันในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเพื่อหาแนวทางลดปัญหาที่เกิดขึ้น

1.5 สำนักการศึกษา ศาสนาและหน่วยงานระดับสูงที่เกี่ยวข้องควรนำ ผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารงานวิชาการเพื่อเป็น จุดเน้นในการบริหารสถานศึกษา เพื่อให้เกิดคุณภาพและการยอมรับของท้องถิ่นอย่าง แท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษา และทำการวิจัยเชิงนโยบายเกี่ยวกับงานบริหารงาน
วิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอื่นๆ ที่ช่วยพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

2.3 ควรศึกษา ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนอื่น เช่น โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล โรงเรียนเอกชน เป็นต้น

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กับสังกัดอื่นๆ เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนา
โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร